

19/IV

Честит 1 май!

Мила др. Иванова!
Катюша!

Скучайно получих писмото Ви —
вече 6 години не живеем на старо
място. Адресът ми е „Одеса 270029,
ул. Островидова 469 кв. 15.“

Разбира се, много се зарадвах и подвържах
да направя копии на някои снимки, специално
за да Ви ги изпратя. Много казва всичко,
свързано с миналото, с корени, идващи
от България.

Когато бях в България последният път
— 1973 г., подарих няколко ценни снимки ^{в музея}
на Екатерина Каравелова. Обадих се по телефона,
изпратиха при мен едно много много и дадох
всичко, което съм донесла. Жалко, че много
не се запознах, поне бих пула, дали са довели.

Сега дойде ред и на моите архиви. Напра-
вих копия, за да направя фената Ви.

В 1978 г. на 1 март при Вас, в вестник „Софийске
новости“ (на руски език) на стр. 4 има статия
за дядо ми. Ако се обадиш в издателския ^{Зорница-Прес} — ще
Ви изпратят един екземпляр. Това е юбилейния
номер по название „Освобождение“.

За големият портрет, когото баба ми е дала
и любав, бих се развала да дойда в ^{Българския} музей и да
го преснемат. Не познавам директора, но ще го потърся,
или напишете му бележка и аз ще му я предам,
или, какво намерие за доре.

Бих се развала да Ви посрещна в Одеса, ще
бъдете добре дошли.

Аз имам покана за идване в България, но,
знаете ли, почти нямам роднини, нито близки.
В цяла България, когото имам братовчеди на всяка
кракна — сега имам само два — Корх Репински —
професор по архивско дело, той много помага и по някога
в София през лято, другият — Димо Бендерева, който не
смята да бремена — те са 5 души и само един човек
работи. Много идване само ще трябва полагане.
Затова бих искала да дойда по командировка, или
по някаква друга официална покана. Оказва, че
100-летието, мисля, че Габровският музей ще ме покани —